

oorspronkelijke bewerkster mevr. Dr H. Nijhoff-Selldorff radicaal verduisterd heeft (zelfs in de literatuurlijst werd haar publicatie over een aantal prenten niet vermeld), iets wat wetenschappelijk gesproken althans niet te verdedigen is.

De derde categorie is het ruimst voorzien. Zij bevat de beknopte handboekjes over schilder- en bouwkunst, die in het afgelopen jaar het licht zagen. De firma H. J. W. Becht verraste met de Palet-serie, zes deeltjes handelende over Van Eyck, Bosch, Vermeer, Steen, M. Maris en Breitner. De firma J. M. Meulenhoff startte haar serie schildersmonografiën met Vermeer, Hans Memlinc vond vier uitgevers, één in Parijs en verder N.V. de Spieghel (Paul Haesaerts), „In den Toren” (J. Muls) en N.V. Van Ditmar (P. Lambotte). M. Maris vond een tweeden pleitbezorger in Arondéus, die „de tragiek van den droom” tot een wijdloopig verhaal uitstap (Querido, 1939), wel typisch Hollandsch van pathos, zooals D. A. Kool's *Rembrandt en het ongeziene* (H. W. J. Becht, 1938) de ethiek van domineesland naar voren wist te brengen. Onder de maat bleef de studie van A. J. Rehorst over *Joh. Torrentius* (W. L. & J. Brusse, 1939), een onderwerp dat indertijd A. Bredius binnen ons bereik had gebracht (1909). Ook handboeken zagen het licht, waarbij wij dat van H. W. van Loon over *De Mens en zijn Kunst* met een inleiding van C. P. Gunning (N.V. Servire, 1938) maar als *hors concours* zullen beschouwen wegens te groote grappigheid. Mevr. M. Révész-Alexander gaf een persoonlijk gekleurde interpretatie van de *Byzantijnsche kunst in Italië* (N.-Holl. Uitg.-Mij, 1938),

in België kwamen twee handboeken gereed over de Vlaamsche Kunst, in den trant van de door Dr H. E. van Gelder opgezette Nederl. Kunstgeschiedenis, welke bij de firma De Haan verscheen. De leiding bij de Fransche editie berustte in de goede handen van Paul Fierens (Brussel, La Renaissance du Livre, 1939), die van de Nederlandsche, in twee deelen verschenen, had de redactie van Stan Leurs (De Sikkel, 1936—1939). De werken zijn duurder maar dan ook instructiever geïllustreerd dan de uitgave van De Haan. De strekking en de kwaliteit van den tekst zijn echter gelijk. Al deze boeken richten zich tot een ruim publiek dat graag iets in de boekenkast heeft en iets na wil kunnen slaan. Het is toe te juichen. Aan zulke uitgaafjes als die van de Palet-serie heeft het publiek wat en Meulenhoff's uitgave van het boek door A. B. de Vries over Vermeer mag er stellig zijn. Vroegere pogingen zijn helaas alle doodgelopen — het bleef bij enkele boekjes — en het is daarom te hopen dat, desnoods met subsidies uit een staatskas, zulke ondernemingen thans worden voorgezet; dit zouden nuttig bestede uitgaven zijn... Een voortzetting is bovendien noodig, omdat wij al zoo vaak over de hier genoemde meesters hebben gelezen en omdat er nog zoo'n groot aantal anderen zijn, waarover wij veel te weinig of nooit iets in bevatte lijken vorm vernamen. Het feit van *vele* schaakeeringen maakt alleen onze cultuur van vroeger en vandaag belangrijk, niet de enkele meesters die boven allen uitrijzen en het aspect te eenzijdig en simplistisch maken, evenmin als de klompjes van Volendam reeds Holland zijn. Het zich optrekken aan één figuur ligt overigens wel in den tijd, ook buiten onze grenzen, want daar verscheen óók een